

JØRN LIER HORST
HANS JØRGEN SANDNES

OPERAATIO PRONSSIPATSAS

ETSIVÄKAKSIKKO

Suomentanut Sanna Manninen

Helsingissä Kustannusosakeyhtiö Otava

ETSIVÄKAKSIKKO-SARJA:

Operaatio Myrskypilvi

Operaatio Varjomies

Operaatio Auringonlasku

Operaatio Narsissi

Operaatio Kesäsaari

Operaatio Tuulenpuuska

Operaatio Pronssipatsas

Etsivän käsikirja

Norjankielinen alkuteos *Operasjon Bronseplass – Detektivbyrå nr. 2*

First published in Norway by Gyldendal Norsk Forlag AS 2015.

Copyright © Jørn Lier Horst 2015

Illustrations copyright © Hans Jørgen Sandnes 2015

Published by agreement with Salomonsson Agency.

Suomenkielinen laitos © Kustannusosakeyhtiö Otava 2021

ISBN 978-951-1-37852-5

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2021

SISÄLTÖ

1	Katsokaa!	9
2	Hugo Rodin	15
3	TI-X	20
4	27 senttimetriä	28
5	Takaperin	36
6	Laskelmia	46
7	Hajottamo	52
8	Haisevat jalat	58
9	Ansa	63
10	Riippuu koosta	71
11	Piilo	77
12	Puolikas	83
13	Paikallaan	91
	Oton jälkisanat	98

ETSIVÄKAKSIKKO

TILDA

– Luultavasti Virtakylän kovin mimmi. Uskaltaa, kun muut empivät. Kekseliäs ja sporttinen, hallitsee tietokoneet.

OLIVER

– Huippufiksi etsivä. Näkee asioita, joita muut eivät huomaa. Syvämietteinen herkkusuu. Taitaa tekniikan. Neuvokas ja seikkailunhaluinen.

OTTO

– Aito vainukoira, joka haistaa salaisuudet.

ROUVA HAPPONEN

– Istuu Virtakylän historiallisen yhdistyksen hallituksessa. Aina pahantuulinen ja valittamassa jostain.

PERTTI PIHINEN

– Omistaa Virtakylän romuliikkeen ja autohajottamon. Ostaa kaikenlaista metalliromua.

CHARLES RODIN

– Pitkään Virtakylässä asuneen suvun jäsen.

VIIVI KOSSI

– Taitava toimittaja mutta ei ihan yhtä hyvä valokuvaaja. Kirjoittaa pienistä ja suurista tapahtumista Virtakylän Sanomiin.

JUHO P. LAAKSO

– Virtakylän ainoa kenkäkauppias. Huomaa aina, mistä asiakkaiden kenkä puristaa.

1. luku

KATSOKAA!

”Katsokaa!” rouva Happonen huusi ja osoitti kepillään. ”Katsokaa!”

Puistossa kulkevat ihmiset katsoivat hänen osoittamaansa suuntaan. Tilda ja Oliver menivät lähemmäs nähdäkseen paremmin.

”Katsokaa!” rouva Happonen sanoi taas. Vanha rouva oli niin vihainen, että sekä ääni että keppi tärisivät.

Tilda varjosti silmiään kädellä mutta ei silti nähnyt, mitä rouva Happonen osoitti.

Polulle ilmestyi näkyviin Puistotoimen auto. Se pysähtyi ja ulos astui mies, jolla oli paksut viikset, työvaatteet ja isot kumisaappaat.

”Jo oli aikakin”, rouva Happonen sanoi. Hän veti suunsa vihaiseen mutruun ja iski kepin maahan niin että hiekka pöllysi.

Tilda otti Oton lähelleen antaakseen tilaa miehelle. Lisää väkeä pysähtyi seuraamaan tilannetta.

”Ettekö te näe?” rouva Happonen valitti.

”Minä en näe mitään”, sanoi Puistotoimen mies.

”En minäkään”, yksi katsojista myötäili.

Muutama muukin mumisi vahvistuksen.

Rouva Happonen kohotti taas keppiään. Tällä kertaa hän ei saanut sanaa suustaan, huiatoi vain kepillä ilmaa. Hänen osoittamassaan suunnassa ei ollut mitään. Vain marjoja notkuva katajapensas ja kauempana Fred-enon talo. Savupiipun päällä kökötti lokki, mutta tuskinpa rouva sitä tarkoitti.

”Se taitaa olla asian ydin”, Oliver sanoi.
”Että tuolla ei ole mitään.”

Puistotoimen mies kurtisti otsaansa.

”Mitä tarkoitat?”

Tilda ja Otto menivät Oliverin viereen.

”Poika on poissa”, Tilda sanoi.

Puistomies katsoi ensin Tildaa ja sitten kohtaa, jota rouva Happonen osoitti.

”Toden totta”, mies sanoi ja raapi niskaansa. ”Poika on poissa.”